

højtærede Undervisningsminister ogsaa udtrykkelig har tilkendegivet, ikke kan faa Tilskud, uden at Undervisningen holder Maal med Folkeskolen. Det maa altsaa være de kontrollerende Myndigheders Sag at afgøre, at dette er Tilfældet, og Tilskud, som ydes, uden at denne Betingelse er til Stede, ydes i Virkeligheden i Strid med de Forudsætninger, som nødvendigvis maa være til Stede.

Det sidste af de Ændringsforslag, der her er Unighed om, Ændringsforslag Nr. 532, er det Ændringsforslag, overfor hvilket vi har næret den største Betænkelse, og om hvilket jeg ved, at der i vort Parti er forskellige Anskuelser, hvilket formodentlig ogsaa vil give sig til Kende ved Afstemningen. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har sagt, at med Grundlag i den tidligere Overenskomst var Understøttelse til Underskolerne ved disse Skoler udelukket. Jeg maa ogsaa sige, at jeg overfor Undervisningsministeren har fremsat det Spørgsmaal, med hvilken Begrundelse han da i og for sig kunde være med til at yde denne lille Understøttelse paa 16 Kr. pr. Elev til Skoler, hvis Skolepenge normalt ligger oppe i flere Hundrede Kroner aarlig, idet det altsaa er Skoler, der søges af Folk, som af en eller anden Grund ønsker at have deres Børn i disse Skoler, og som vil betale saadanne Skolepenge, saaledes at disse 16 Kr.s Tilskud ikke kan spille nogen Rolle. Undervisningsministeren har henvist til tilstedeværende Forhold, der har gjort Driften vanskelig, og har navnlig lagt Vægten paa, at under de nuværende Forhold med Byggevanskelighederne o. s. v. vilde en Nedlæggelse af disse Skoler betyde en meget betydelig større Bekostning for Staten paa Grund af det store Tilskud, som maatte ydes, hvis det offentlige maatte overtage disse Skoler.

Jeg betragter derfor den i Ændringsforslag Nr. 532 omhandlede Foranstaltning som noget, der for dem af vore Partimedlemmer, der stemmer derfor, staar som en ganske midlertidig Nødhjælp, der ikke paa nogen Maade forpligter overfor Fremtiden, og som navnlig ikke tilsigter at fastholde som noget ønskeligt for Skolen at tilvejebringe en Underskole, hvor man holder de forskellige Børn adskilte. Jeg tror dog ikke, det er helt rigtigt, naar det ærede Medlem Hr.

Friis-Skotte mener, at man her holder Børn adskilte, som senere mødes paa Skolebænken i den højere Skole. Det er for en stor Del netop Skoler, som har bevaret sig som private, og som faar Understøttelse af Staten som private Skoler til den højere Undervisning, der har disse Underskoler. Det er altsaa Skoler, som helt fra Bunden af fører Børnene frem.

Jeg maa altsaa stærkt anbefale at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 518—21 og Nr. 531, som synes mig at rumme et Retfærdighedskrav, og med Hensyn til Nr. 532 ud fra rent hensigtsmæssige Grunde anbefale for Øjeblikket at stemme derfor.

Ændringsforslag Nr. 536 er stillet af Undervisningsministeren og angives at være tiltraadt af det samme Flertal, som har anbefalet de Skoleforslag, som jeg netop har omtalt. Dette beror imidlertid paa en Misforstaaelse, og den er rettet ved det Ændringsforslag, som den højtærede Formand anmeldte for lidt siden, og som det høje Ting gav Tilladelse til at behandle nu. Det af Undervisningsministeren stillede Ændringsforslag gaar ud paa at rette Teksten til en Bevilling. Den lyder saaledes: „Tilskud til Etablering og Drift til Efterskoler eller anden af en Kommune eller private Skoleforeninger indrettet, uden Betaling ydet Fortsættelsesundervisning, der gives som Dagundervisning og ikke tager Sigte paa nogen af de bestaaende Eksaminer“. Undervisningsministeren har foreslaaet at slette Ordene: „gives som Dagundervisning og“. Han har begrundet dette ganske særlig med Forholdene i Sønderjylland, hvor det kunde være ønskeligt af denne Bevilling at yde Tilskud til Efterskoler, for hvilke det paa Grund af særlige Forhold i Sønderjylland kunde være ønskeligt og naturligt at give Undervisning ud over det Klokkeslæt, der er fastsat for den Undervisning, der regnes for Dagundervisning.

Jeg havde under Forhandlingerne i Finansudvalget det Indtryk, at man fra alle Sider anerkendte, at Undervisningsministeren ved disse særlige Forhold havde peget paa noget, der kunde gøre Afvigelsen begrundet, og jeg antydede derfor i Udvalget, om man ikke kunde klare Forholdene ved i Stedet for at stille det frit for de Skoler, som skulde have Tilskud paa